

Да ли е то случайно испаднало, да кръвът въ нас през толко жилици въ сърдце-то утича, а после през толко други из него излази и по сичко-то са тѣло разнося? Да ли е то отъ случай-атъ засыило, да орудіята на наши-те петь чувства владѣтъ такива, какви-то сѫ? Природа-та на наши-те живцы, твърда-та тѣхна взаимность, по кои-то едно цѣло съчиняватъ, и то така, да ни единъ други му несметатъ; да ли е то случайна веърь? Да ли е случай далъ на орел-атъ крыла, да сѫ тѣхъ качва до небо-то? Или, да ли е случай далъ на рыбътъ мехуръ, перъ и гладки люски, та да може въ дно-то морско и въ рѣки-те да слази, себѣ хранъ да тръси и въ водъ-тѣ да живѣе? Да ли е случай облечълъ кѣпинъ-тъ съ бодлики или дръжетата съ плодъ или триндафиловъ-атъ коренъ съ пъпки?

Зато, като е и въ мрътвѣ-тѣ природъ вечъ всака и наймалка тварь по закони-те на вѣчнѣ-тѣ премъдростъ устроена, какъ можешъ, человѣче, и да помыслишъ, чи въ царство-то духовно случай владѣе, и чи Богъ като найсвръшенъ духъ за това царство духовно нищо немари? Или ти сѫ чини, чи въ мрътвѣ-тѣ природъ, по между тварите, които щатъ днесъ или зарань въ прахъ и пепель да сѫ претворятъ, редъ животный владѣе; а на противъ, чи въ царство-то животно, въ царство-то на словодны-те и самостоятелни-те духове нѣма никакка дыръ на десницѣ-тѣ Божіѧ, коѧ-то все управлava? О, чи срамно безуміе! чи голѣма обмана! Духовы-те да подчиняваме на гнилы-те твари, и онока, що е временно, и кое-то малко трае, да предпочтаме повечи отъ онока, що е вѣчно!

Богъ все управлava и ръководи! Па зато е и тое-то собствено жребіе предметъ на Негово-то